

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 23ης Δεκεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά
Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-180/14) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Ημερήσια
ανάπαυση — Εβδομαδιαία ανάπαυση — Μέγιστη εβδομαδιαία διάρκεια εργασίας)

(2016/C 068/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Μ. Πατακιά και Μ. van Beek)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Αικ. Σαμώνη-Ράντου, Ν. Δαφνίου και Σ. Βώδινα)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να εφαρμόσει εβδομαδιαία διάρκεια εργασίας μη υπερβαίνουσα, κατά μέσο όρο, τις 48 ώρες και παραλείποντας να διασφαλίσει ελάχιστο ημερήσιο χρόνο αναπαύσεως ή ισοδύναμη περίοδο αντισταθμιστικής αναπαύσεως που να διαδέχεται άμεσα τον χρόνο εργασίας τον οποίο η περίοδος αυτή θεωρείται ότι αντισταθμίζει, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3 και 6 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 184 της 16.6.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Tribunal du travail
de Liège (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Abdoulaye Amadou Tall κατά Centre
public d'action sociale de Huy

(Υπόθεση C-239/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Οδηγία 2005/85/
ΕΚ — Ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και
ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα — Άρθρο 39 — Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής —
Πολλαπλές αιτήσεις ασύλου — Μη ανασταλτικό αποτέλεσμα της προσφυγής κατά απόφασης της
αρμόδιας αρχής περί μη περαιτέρω εξετάσεως μεταγενέστερης αιτήσεως ασύλου — Κοινωνική
προστασία — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 19,
παράγραφος 2 — Άρθρο 47)

(2016/C 068/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal du travail de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Abdoulaye Amadou Tall

κατά

Centre public d'action sociale de Huy

παρασταμένης της: Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Διατακτικό

Το άρθρο 39 της οδηγίας 2005/85/EK του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα των άρθρων 19, παράγραφος 2, και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία βάσει της οποίας δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα η προσφυγή που ασκείται κατά αποφάσεως, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, περί μη περαιτέρω εξετάσεως μεταγενέστερης αιτήσεως ασύλου.

(¹) EE C 223 της 14.7.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 23ης Δεκεμβρίου 2015 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Air France-KLM, πρώην Air France (C-250/14), Hop!-Brit Air SAS, πρώην Brit Air (C-289/14) κατά Ministère des Finances et des Comptes publics

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-250/14 και C-289/14) (¹)

(Φόρος προστιθέμενης αξίας — Γενεσιουργός αιτία και απαιτητό του φόρου — Εναέριες μεταφορές — Εισιτήριο το οποίο αγοράσθηκε, αλλά δεν χρησιμοποιήθηκε — Παροχή υπηρεσίας μεταφοράς — Έκδοση του εισιτηρίου — Χρόνος καταβολής του φόρου)

(2016/C 068/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Air France-KLM, πρώην Air France (C-250/14), Hop!-Brit Air SAS, πρώην Brit Air (C-289/14)

κατά

Ministère des Finances et des Comptes publics

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 2, παράγραφος 1, και 10, παράγραφος 2, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 1999/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 1999, και εν συνεχεία με την οδηγία 2001/115/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2001, έχουν την έννοια ότι η έκδοση εισιτηρίων από αεροπορική εταιρία βαρύνεται με φόρο προστιθέμενης αξίας όταν τα εισιτήρια αυτά δεν χρησιμοποιήθηκαν από τους επιβάτες και αυτοί δεν δικαιούνται επιστροφή του αντιτίμου που κατέβαλαν για την αγορά τους.
- 2) Τα άρθρα 2, σημείο 1, και 10, παράγραφος 2, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, της έκτης οδηγίας 77/388, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 1999/59, και εν συνεχεία με την οδηγία 2001/115, έχουν την έννοια ότι ο φόρος προστιθέμενης αξίας ο οποίος καταβλήθηκε κατά την αγορά του αεροπορικού εισιτηρίου από επιβάτη ο οποίος τελικώς δεν το χρησιμοποίησε καθίσταται απαιτητός κατά τον χρόνο εισπράξεως του αντιτίμου του εισιτηρίου, είτε αυτό εισπράττεται από την ίδια την αεροπορική εταιρία είτε από τρίτο ο οποίος ενεργεί εξ ονόματός της και για λογαριασμό της είτε από τρίτο ο οποίος ενεργεί εξ ονόματός του αλλά για λογαριασμό της αεροπορικής εταιρίας.